N°. 49.

BREDASCHE
Staat- Letterkundig-
Nieuws-
en Waterschappelijk
Blad.

Vrijdag den 11 Maart.

NEDERLANDEN.

Wij benijveren ons, onder het oog onzer lezeren, het navolgend gewigtig staats-stuk te brengen.

PROTOCOL.

VAN DE CONFERENTIEN TE LONDEN, GEHOUDEN AAN HET FOREIGN OFFICE (MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN) DEN 19DEN FEBRUARIJ 1831.

Tegenwoordig: de plenipotentarissen van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.

De plenipotentarissen der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland vergaderd zijnde, hebben hunne geheele aandacht gevestigd op de verschillende uitleggingen, gegeven aan het Londensch protocol, in dato 20 December 1830, en op de voornaamste daadzaken, die er het gevolg van geweest zijn. De beraadslagingen der plenipotentarissen hebben hen er toe gebragt, om eenstemmig te erkennen, dat zij aan de gesteldheid der vijf hoven, gelijk als aan het belang van den algemeenen vrede, dat tevens hun belang, en dat der Europesche beschaving is, verschuldigd zijn, hier het hoofdbeginsel van algemeen regt te herinneren, waarvan de akten der Londensche conferentie eene heilzame en bestendige toepassing hebben opgeleverd.

Volgens dit verheven grondbeginsel, verdienen de tractaten hunne kracht niet, hoedanig de veranderingen ook zijn, die in de inwendige organisatie der volken kunnen gebragt worden. Het komt de toepassing te beoordeelen, welke de vijf hoven van ditzelfde grondbeginsel hebben gemaakt, om de uitspraken te waardeeren, die zij betrekkelijk België gedaan hebben; is het voldoende, terug te komen op het tijdstip van het jaar 1830.

Op dat tijdstip waren de Belgische provincien door de legers van Oostenrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland bezet. De regten, die deze mogendheden op dezelven uitoefenden, waren onbepaald door den afstand van Frankrijk van het bezit dezer zelfde provincien. Doch de afstand van Frankrijk geschiedde niet ten voordeele van de mogendheden, die België bezetteden. Deze stond in verband met denkbeelden van hooger belang. De mogendheden en Frankrijk zelf, beide, toen ter tijd, gelijk als nu, evenzeer belangloos, ten aanzien hunner inzigten omtrent België, behielden aan zich de vrije beschikking en niet de Souvereiniteit, met het eenige doel, om de Belgische provincien te doen medewerken tot de vestiging van een juist Europisch evenwigt en tot handhaving van den algemeenen vrede. Het waren deze inzigten, die hunne latere bepalingen in de eerste plaats bestuurden; deze waren het, die België met Holland vereenigden; deze, die de mogendheden aan België, van toen af, de dubbele weldaad van vrije instellingen, en een in rijkdom en in ontwikkeling van nijverheid vruchtbaren koophandel deden verzekeren.

De vereeniging van België met Holland werd verbroken. Officiele mededeelingen overtuigden weldra de vijf hoven, dat de oorspronkelijk bestemde middelen om dezelve te handhaven, haar voor het oogenblik niet meer konden herstellen, noch ze in het vervolg behouden, en dat zij voortaan, in plaats van de gezindheid en het geluk der beide volken in een te smelten, alleen hartstocht en haat tegen elkander over zou stellen, en uit derzelver botsing slechts den oorlog met al zijne verwoestingen zou doen uitbarsten. Aan de mogendheden komt de beoordeeling der oorzaken niet toe, die de banden, welke zij gelegd hadden, verbroken. Maar toen zij die banden verbroken zagen, behoorde het hun, na het doel te bereiken, dat zij bij derzelver vorming zich hadden voorgesteld. Hun kwam het toe, om, door middel van nieuwe combinatien, aan Europa op nieuw die rust te verzekeren, waarvan de vereeniging van België met Holland een der grondslagen had uitgemaakt. De mogendheden werden daartoe hoogstdringend geroepen. Zij hadden het regt en de gebeurtenissen lagen hun de verpligting op, in gevaar stelden.

Zulk een pligt maakte alle vreemde tusschenkomst nutteloos. Om eenparig te handelen behoefden de mogendheden slechts hare tractaten te raadplegen, de uitgestrektheid der gevaren te overzien, die hare werkeloosheid of tweedragt zou doen geboren worden. De maatregelen der vijf hoven, aangewend met het doel, om de worsteling tusschen Holland en België te doen ophouden, en hun vast besluit, om aan elken stap, die, van welke zijde ook, een vijandig kenmerk mogt dragen, een einde te stellen, waren de eerste gevolgen van de eenheid hunner gevoelens, omtrent de waarde en de gronden der plegtige verdragen, die hen verbinden.

Het bloedvergieten hield op: Holland, België en zelfs de naburige staten zijn hun evenzeer deze weldaad verschuldigd.

De tweede toepassing van dezelfde grondbeginselen vond plaats in het protocol van 20 December 1830.

Bij de blootlegging van de gronden, die de vijf hoven bewogen, verbond dat stuk het voorbehoud der pligten, die op België, ten aanzien van Europa, bleven berusten; terwijl het daarbij tevens zijne wenschen tot scheiding en onafhankelijkheid vervuld zag.

Elk volk heeft zijne bijzondere regten; maar Europa heeft ook zijne regten; de maatschappelijke orde heeft hetzelve die gegeven

Europa wordt overeenkomstig [illegible] België, onafhankelijk geworden, vond dezelve gemakkelijk [illegible] die dus eerbiedigen en kon ze niet verbreken. Door ze te eerbiedigen, vereenigde het zich met de belangen en de rust van het groot gezin der Europesche staten; die verbrekende, had hetzelve verwarring en oorlog aangebragt. De mogendheden alleen konden die ramp voorkomen, en daar zij het konden, moesten zij het ook; zij moesten den heilzamen stelregel doen gelden, dat de gebeurtenissen, die in Europa een nieuwen staat doen geboren worden, dien staat geen meer regt geven om de algemeene inrigting, welke zij plaats neemt, te veranderen, dan de voorgevallen veranderingen in den toestand van een' ouden staat, deze veroorloven, zich van zijne vroegere verbindtenissen ontslagen te rekenen. — Een stelregel van alle beschaafde volken; — een stelregel die zich aan het beginsel zelf verbindt, volgens hetwelk de staten hunne gouvernementen overleven, gelijk de altoos onveranderlijke verpligtingen van de tractaten degenen, die dezelve gemaakt hebben, te zijn schijnen, eindelijk, die men niet vergeten kan, zonder de beschaving te doen achteruitgaan, waarvan de zedelijkheid en de openbare trouw, gelukkig, zoo wel de onmiddelijke gevolgen, als de voornaamste waarborgen zijn.

Het protocol van den 20sten December was de uitdrukking dezer waarheden; het stelde vast: » dat de conferentie zich bezig houden » zou met de beraadslaging en de beraming der nieuwe meest ge» schikte bepalingen tot overeenbrenging der toekomstige omstan» kelijkheid van België, met de bepalingen der tractaten, met de » belangen en de zekerheid der andere staten en met het behoud » van het in Europa bestaande evenwigt."

De mogendheden hadden alzoo het doel aangeduid, naar hetwelk zij moesten streven. Zij streefden dan ook daarnaar, steunende op de zuiverheid hunner oogmerken en op hunne onpartijdigheid. Terwijl zij, van den eenen kant, bij hun protocol van den 18den Januarij, vorderingen, die nooit ingewilligd konden worden, afsloegen, overwogen zij, met de naauwgezetste zorg, alle de van weerskanten aan den dag gelegde opinien, alle aanspraak, die men van weerskanten meende te moeten maken. Uit dit diepe onderzoek en uit de onderscheiden verklaringen van de gemagtigden zoo van den Koning der Nederlanden als van de Belgische commissarissen sproot, dan eindelijk het definitief protocol van den 20sten Januarij 1831.

Het was te voorzien, dat de eerste drift eener ontkiemende onaf-

zinkelijkheid strekking hebben zou, om de grenzen der traktaten en de daaruit voortvloeijende verbindtenissen te overschrijden. De vijf hoven konden echter, ten voordeele van België, het regt niet toestaan van veroveringen op Holland of op andere landen te maken. Maar verpligt zijnde, om kwesties van territoir, die wezenlijk met hunne eigen belangen verbonden waren, op te lossen, lieten zij, ten aanzien van België, geene andere grondbeginselen gelden, dan die, welke zij zich zelven ten strengsten hadden opgelegd. Deze lagen zekerlijk niet buiten de grenzen van regt en billijkheid, zoo min als buiten de regelen van eene gezonde staatkunde, daar zij, onpartijdiglijk, de grenzen, welke België en Holland vóór derzelver vereeniging bezaten, aannemende, den Belgen slechts de magt van te veroveren ontzegden: zij hebben hun dan ook deze magt geweigerd, omdat zij dezelve als den vrede en de maatschappelijke orde onverre werpende beschouwden.

De mogendheden hadden nog over andere vraagstukken te raadplegen, welke met hunne traktaten in aanraking kwamen en die derhalve, zonder hunne onmiddelijke medewerking, niet aan nieuwe beslissingen konden onderworpen worden.

Volgens het protocol van den 20sten december, moesten de instructien en volmagten der belgische commissarissen, welke naar Londen gezonden zouden worden, alle de onderwerpen der onderhandeling omvatten. Intusschen kwamen die commissarissen aldaar zonder genoegzame magt, en, aangaande verscheiden gewigtige punten, zonder informatien; en de omstandigheden duldden geen verwijl.

De mogendheden deden intusschen, bij het protocol van den 27sten Januarij, van den eenen kant niets anders dan de lasten opsommen, welke, hetzij op het Belgisch, hetzij op het Hollandsch grondgebied drukten, en bepaalden zich, van de andere zijde, tot het *voorstellen* van schikkingen, gegrond op wederkeerige concessien, op de middelen, om de markten, die het meest tot den rijkdom van België hebben bijgebragt, voor hetzelve te behouden, en op de notorieteit zelve van de publieke staatsbegrootingen van het koningrijk der Nederlanden.

De bemiddeling der mogendheden zal bij deze schikkingen alzoos vereischt worden; want zonder hun zullen de belanghebbende partijen er nooit toe geraken, om elkander te verstaan, of zullen de bepalingen, aan welke de vijf hoven, in 1814 en 1815, een onmiddelijk aandeel hebben genomen, ook gewijzigd kunnen worden.

De toetreding van Z. M. den koning der Nederlanden tot de protocollen van den 20sten en 27sten Januarij 1831 heeft aan de zorgen der conferentie te Londen beantwoord. De eerste [illegible] van bestaan van België [illegible] Daar hield der conferentie niets anders over dan hare besluiten te regelen betrekkelijk het tegen het eerste dier protocollen in België gedaan protest, een protocol, des te gewigtiger, daar het fundamenteel was.

Dit protest beroept zich eerstelijk op een *jus post-liminii*, (regt van grensbepaling) dat alleen aan onafhankelijke staten toekomt, en, bij gevolg, aan België niet kon toebehooren, aangezien dat land nog nooit onder het getal dezer staten geteld was geweest. Hetzelve brengt vervolgens aan eene derde mogendheid en niet aan België gedane cessien bij, dat die alzoo niet bekomen heeft en er zich derhalve niet mede kan bevoordeelen.

De ongegrondheid van dergelijke vorderingen is baarblijkelijk. De mogendheden hebben, wel verre van het grondgebied der aloude Belgische provincien te kort te doen, slechts de integriteit der naburige staten verklaard en gehandhaafd. Zij hebben, wel verre van alle provincien te beperken, nog die van Luik er onder begrepen, welke [illegible] niet toe behoorde.

Overigens heeft België alles bekomen, wat het slechts wenschen kon: afscheiding van Holland, onafhankelijkheid, uitwendige veiligheid, waarborg van [illegible] grondgebied en neutraliteit, vrije vaart op de rivieren, welke de [illegible] des lands uitmaken, en vreedzaam genot der nationale vrijheden.

Zoodanig zijn de schikkingen, tegen welke het protocol, waarvan zoo even melding gemaakt is, dat, openlijk bekend gemaakt, opmerk stelt van noch de eigendommen noch de regten der naburige staten te verbiedigen.

De gevolmagtigden der vijf hoven, overwegende, dat dergelijke zoogmerken inzigten tot verovering, en met de bestaande traktaten, met den vrede van Europa en gevolgelijk met de neutraliteit en de onafhankelijkheid van België onbestaanbaar zijn, verklaren:

1°. Dat hun bepaald blijft, gelijk in den beginne bepaald was, dat de schikkingen, bij het protocol van den 20sten Januarij 1831 daargesteld, fundamentele en onherroepelijke maatregelen zijn;

2°. Dat de onafhankelijkheid van België door de vijf mogendheden niet erkend zal worden dan op de voorwaarden en volgens de bepalingen, welke uit gezegde schikkingen van den 20sten Januarij 1831 spruiten;

3°. Dat het grondbeginsel der neutraliteit en van de onschendbaarheid van het belgisch grondgebied, binnen de hiervoren gemelde grenzen, van kracht en voort de vijf mogendheden verbinden blijft;

4°. Dat de vijf mogendheden, hunne verbindtenissen getrouw, zich het volle regt toekennen van te verklaren, dat de Souverein van België, door zijne persoonlijke positie, voor het grondbeginsel van het bestaan van België zelven moet kunnen instaan, in de veiligheid der andere staten moet kunnen voorzien, alle de fundamentele schikkingen, in het protocol van 20 januarij 1831 vervat, zonder eenige beperking moet aannemen, gelijk Z. M. de Koning der Nederlanden gedaan heeft en in staat moet zijn van de Belgen het vreedzaam genot er van te verzekeren;

5°. Dat de vijf mogendheden, nadat deze eerste voorwaarden vervuld zullen zijn, bij voortduring hunne zorg en goede diensten zullen aanwenden, om de wederzijdsche aanneming en ten uitvoerlegging daar te stellen der overige schikkingen, welke de scheiding tusschen België en Holland onherroepelijk gemaakt hebben;

6°. Dat de vijf mogendheden, het regt erkennen, krachtens het welk de andere staten zoodanige maatregelen zullen mogen nemen als zij raadzaam zullen oordeelen, om hun wettig gezag te doen eerbiedigen of te herstellen in alle landen, welke hun toebehooren, op welke het hierboven vermeld protest aanspraak maakt en die buiten het neutraal verklaard belgisch grondgebied liggen;

7°. Dat, dewijl Z. M. de koning der Nederlanden, bij het protocol van den 18den februarij 1831, zonder eenige reserve, in de beschikkingen, betrekkelijk de scheiding tusschen België en Holland is toegetreden, iedere onderneming der belgische regering tegen het grondgebied, hetwelk, bij het protocol van den 20sten januarij, tot hollandsch grondgebied verklaard is, beschouwd zal worden als eene vernieuwing van eenen strijd, aan welken de vijf mogendheden besloten hebben paal en perk te stellen.

(*get.*) Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Pfuel, Matuszewic, Bulow, Lieven, Maltzahn.

— Eergisteren is hier binnengekomen een bataillon der 4e afdeeling Zuid-Hollandsche schutterij, komende van Gorinchem, Woerdrichem en Loevestein, waar hetzelve een gedeelten tijds in garnizoen gelegen heeft; alsmede, van de Willemstad, een detachement der 2e afdeeling infanterie.

— Volgens het [illegible], van de prins van Oranje, tegen den 15den dezer, het [illegible], in die residentie nog gewacht worden.

— Het derde bataillon der eerste afdeeling landelijke vrieschen schutterij, sterk 650 man, bestaande uit bewoners der Grietenijen, Westdongeradeel, Ameland, Schiermonnikoog, Dantumadeel, Achtkarspelen, Kollumerland en Nieuw-Kruisland, Tietjerksteradeel en Smallingerland, is, op den 3den dezer, onder het commando van den majoor *Deppe*, te Leeuwarden aangekomen, zoo dat nu de vijf bataillons vriesche mobiele schutterijen alhier verzameld en in dienst zijn. Drie dier bataillons zijn reeds naar 's Hertogenbosch en naar Nijmegen gemarcheerd.

— Te Meerssel in onze nabuurschap, zijn heden (9 Maart) wederom Belgische troepen aangekomen, die alhier bij de landlieden zijn ingekwartierd. Een groot deel hunner is ongewapend. Evenzoo is het gesteld met die welke sedert een geruimen tijd te Maastricht bevinden.

— Sedert het voorgevallene te Someren bij den sluiswachter *Schoonhoven*, wordt het dorp dagelijks door een detachement der te Helmond gelegerde troepen bezet en des anderen daags door een ander detachement weder afgelost. De drie gevangen Belgische officieren, waren, vrijdag avond den 4den dezer, te paard bij genoemden *Schoonhoven* aangekomen; juist gebruikte zij eenige verfrissching, toen zij plotseling door drie manschappen van Heeze werden overvallen. Zij zijn met hunne paarden naar Eindhoven gevoerd geworden. Men zegt, dat zij bij den sluiswachter zouden gedaan zijn, om hem, wegens de twee dagen voren begane [illegible] aan roof, de schade te vergoeden.

— Volgens een brief van den luitenant-generaal *Dibbets*, van 4den dezer, zegt de staats-courant van gisteren, had men te Maastricht tijding ontvangen, dat het legertje van *Bellaert* naar den kant van Thienen was afgetrokken. De zich daarbij bevindende artillerie, die tot nu toe te Maastrik was gebleven, was naar Hasselt vervoerd, den weg over Diest nemende, in den omtrek van welke plaats zij zwaar geschut in den modder was blijven steken. Voorts vinden wij in datzelfde nommer der staats-courant eene correspondentie tusschen de generaals *Dibbets* en *Daine* over voorgevallene

of wezenlijke schennis der wapenschorsing, welke wij niet gewigtig genoeg achten, om aan onze lezers te worden medegedeeld.

— Een zeer achtenswaardig Belgisch koopman uit België alhier aangekomen, heeft de verzekering gegeven, dat de generaal *Mellinet*, met vijf zijner officieren, benevens al de fondsen, die zich in de kas van zijn legerkorps bevonden, op de vlugt is gegaan en alzoo moeite van langer de Belgen zijne trouwe en gewigtige diensten te bewijzen, dan en hebbe zaak heeft waarvan gezegd, en stil, doch veel gevulde zaak, uitgestapt is.

— Hoezeer er op de berigten, wegens de krijgsbedrijven in Polen, welke regtstreeks uit Warschauw komen, weinig staat te maken is, aangezien de poolsche revolutionairen en derzelver commentators, de kunst van liegen meesterlijk van hunne belgische voorzangers geleerd hebben, zoo schijnt het toch waar te zijn, dat er, op den 24sten en 25sten februarij, weder woedend in de omstreken van Warschauw gevochten is, de Russen hadden meer dan [illegible] gebragt. De poolsche generaal *Zymirski* was gesneuveld en de gewezen dictator *Chlopicki* zwaar gekwetst. Op den 26sten stond Praga in den brand. De Polen bekennen zelve, bij deze gevechten 2 à 3000 man verloren te hebben. Volgens berigten uit Berlijn, van den 3den dezer, den 7den reeds ter beurze van Amsterdam bekend geweest, zou Praga stormenderhand door de Russen ingenomen zijn en zou Warschauw spoedig volgen. De berlijnsche staatscourant van dien datum maakt echter van die tijding nog geen gewag, zoo dat wij eene nadere bevestiging van dezelve moeten afwachten.

Wij lezen in het *Journal de la Haye* van heden, betrekkelijk de hierboven vermelde poolsche aangelegenheden: „Wij kunnen stellig verzekeren, dat Praga, na een zeer bloedig gevecht, stormenderhand is ingenomen, en dat de ingezetenen van Warschauw geweigerd hebben, tegen het overwinnend leger der Russen te strijden. Daar hebben zich deputatien dier stad naar den generaal *Diebitsch* begeven, om hem de onderwerping der stad aan te kondigen. Deze tijding heeft, onder de ingezetenen van Berlin, de grootste vreugde verwekt, hoezeer men er de vreesselijke rampen betreurt, welke de misdadige pogingen van eenige revolutionnairen over hun vaderland gebragt hebben. De veldslag moet van den 25sten op den 26sten februarij geleverd zijn. Men zegt, dat het verlies van weerskanten meer dan 20,000 beloopt.

Uit het *Journal de la Haye*, loopen hierop het bogenbijgaande berichten, die vrij zeker schijnen, dat een courier de tijding aangebragt heeft, dat Warschauw zich op genade of ongenade aan de Russen zou hebben overgegeven.

Het huwelijk tusschen den Koning van Hongarije, Kroonprins van Oostenrijk, en de Prinses *Maria Anne Carolina van Sardinie* is, op den 12den februarij, te Turin voltrokken. De jonge Koningin was, volgens berigten van Weenen, den 26sten daaraan volgende, op het Keizerlijk Lustslot Schoonbrunn aangekomen.

— De Engelsche brieven van den 6den melden, dat de heer *Wynn* zijn ontslag als secretaris van het departement van oorlog gevraagd heeft. Wegens het aannemen of verwerpen der bill, houdende de parlements-hervorming, was men het niet eens. De meesten echter dachten, dat de ministers van de meerderheid ten voordeele van hun voorstel zeker waren.

— *Le Globe*, een engelsch dagblad, verzekert, stellig onderrigt te zijn, dat de gezanten der vijf geallieerde mogendheden zich met een nieuw protocol voor de belgische zaken, bezig houden, hetwelk binnen kort het licht zal zien; men veronderstelt, dat zulks het laatste zijn zou.

BELGIE.

BRUSSEL, den 7den Maart.

In de zitting van het nationaal congres van den 5den dezer, zijn de deliberatien over de door den minister van financiën gedane voordragt, betrekkelijk de geldleening van 12 millioenen guldens voortgezet en is de wet, met eene meerderheid van 117 tegen 21 stemmen aangenomen. Bij de deliberatie over dezelve, zeide de minister van binnenlandsche zaken, dat alen, toen het budget van uitgaven werd ingewilligd, hadden gehoopt, dat de lands-zaken welden spoedig geschikt zijn. Intusschen, vervolgde hij, bleef de provisioneele staat voortduren en daarbij nog. Men had eene som van 600,000 guldens aan de onderscheiden gemeenten moeten uitkeren, ten einde de rust in de provincien te bewaren, enz.

De heer *Osy* wilde informatien wegens den omslag dier som hebben en verklaarde, dat de stad Antwerpen slechts 20,000 guldens daarvan gemist had. Hij wilde, dat men het congres de rekening en verantwoording van die 300,000 guldens voorleggen zou, waarop gezegde minister antwoordde, dat deze som verdeeld was onder de plaatsen, waar de behoeften er toe zich het gestrengst lalden doen gevoelen. Brussel had twintig malen meer noodig dan Antwerpen. Gij weet, zeide hij ten slotte, aan welke ongevallen de ingezetenen aldaar bloodgesteld zijn geweest.

Nu deed zich de blinde *Rodenbach* hooren en liet zich op de volgende wijze tegen de Hollanders uit (1): Wij kunnen met de koppigste, halsstarrigste natie der wereld niet onderhandelen dan met de wapenen in de hand. Omtrent vijf maanden geleden vluchtten de helden van den Biesbosch lafhartiglijk, zoodra zij onze dappere blaauwkielen bespeurden; sedert echter heeft eene noodlottige wapenschorsing hun tijd tot nadenken en overlegging gegeven, als ook tijd, om een leger bij een te brengen, hetwelk, naar men zegt, 60,000 man sterk zou wezen en waarvan een gedeelte in Duitschland is aangeworven. De millioenen, welke de minister van financien ons vraagt, komen mij dus dringend noodzakelijk voor, om onze vijanden te bestrijden. Holland volhardt er bij, om ons van eene som van omtrent 19 millioenen francs trachten te berooven en wij zijn, het geene 3 millioenen schuldig [illegible] daaruit, dat wij, zelfs uit speculatie, deze beschorstige Israelieten van Batavia den oorlog moeten aandoen en hun kwitantie met kanonschoten moeten afvorderen.

— In de zitting van den 6den maart, zijnde de drie-en-negentigste van het nationaal Congres bragt de heer *Seron* rapport uit voor het het concept, betrekkelijk de invordering van het hoofdgeld, waarop de president of liever de vice-president *Destouvelles*, de functien van president waarnemende, vroeg of de vergadering onmiddelijk tot de discussien over het concept verkoos over te gaan. Hij vroeg zulks, omdat hem ter ooren was gekomen, dat er klagten waren opgerezen over de wijze, op welke hij de deliberatien der vergadering bestuurde. Ja, mijne heeren, zeide hij, men heeft mij, gisteren zeggen, in eene bijeenkomst van eenige afgevaardigden, [illegible] Ik heb den verheven post, tot welken gij mij hebt willen verheffen nooit gevraagd; maar ik ben aan mij zelven, ja, aan deze vergadering verschuldigd, te verklaren, dat ik den presidialen zetel zal verlaten, indien zij gelooft, dat deze beschuldiging, in welk opzigt het ook zijn moge, gegrond is.

Nadat de vergadering den *heer president* voorzitter wegens deze zaak geheel gerust had [illegible] dat hij op dergelijken laster geen acht slaan moest, werden de [illegible] over algemeene het punt der invordering der hoofdelijke gelden geopend en deze wet, even wel als die, waarbij de wijze van invordering dier gelden bepaald wordt, met eene groote meerderheid (de eerste zelfs eenstemmig) aangenomen.

— De overdragt tot een reles der vergadering tot den 15den april (*drie weken volgens van dingsdag*) wordt in omvraag gebragt en met de algemeene stemmen van de 165 tegenwoordige leden aangenomen en de tegenwoordige president [illegible] uitgenodigd, om hetzelve vóór dien tijd bijeen te roepen, indien de omstandigheden het mogten vorderen, zullende het gouvernement hetzelfde regt genieten.

ANTWERPEN, den 8sten Maart.

Men verzekert, dat de heer *Sarlet de Chokier*, van den heer *d'Hoogvorst* vergezeld, voornemens is, binnen weinige dagen de burger wachten in Henegouwen te gaan bezigtigen, [illegible] in den loop der volgende week te Mons [illegible]

— In den nacht van den 6den dezer heeft er een vreesselijke storm uit den Zuid-Westen gewaaid. De bewoners der aan de Schelde gelegene [illegible] zijn in gedurige ongerustheid geweest: *bij vreedam, [illegible] zeven of meer kanonneerbooten tegen de kaai zouden worden geslagen*; gelukkig echter hebben derzelver kabels en ankers gehouden en niet een is er los geraakt.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5den Maart.

De Koning heeft den graaf *de Saint-Aulaire* [illegible] ambassadeur te Rome, den vice-admiraal, graaf [illegible], tot Ambassadeur te Berlijn en den graaf *Rumigny*, [illegible] gezant te Munchen, tot Ambassadeur bij het Zardinsche hof benoemd.

— Uit onderscheiden [illegible] dat het kort verblijf van den heer *Aguado* te Madrid [illegible] gelukkigen invloed op de zaken in Spanje gehad [illegible], eene meerbepaalde strekking tot gematigdheid, de [illegible] beginnen van hunnen invloed te verliezen, en het gouvernement is zelfs zoo verre gegaan van de [illegible] van alle fransche dagbladen in Spanje te vergunnen.

— Niet de generaal *Cisterna* staat aan het hoofd [illegible] insurrectionele beweging in Savoije, gelijk sommige dagbladen verkeerdelijk gemeld hebben, maar zekere fransche generaal *Ruty* bestuurt de bewegingen der insurgenten.

(1) Wij denken deze gezegden van den blinden man slechts mede als bewijzen van *blinden* en dwazen haat tegen een volk, dat de dwaze blindemán volgt nooit gekend, vast nooit gezien heeft.

De oplusten, die op den 3den dezer in het Palais-Royal, op de kaden en op het plein de Grève hebben plaats gehad, hebben een kenmerk van eenen geheel nieuwen aard; geene gebeurtenis, geene staatszaak heeft de gemoederen in beweging kunnen brengen of tot voorwendsel kunnen strekken, om eenige volksbewegingen te regtvaardigen, en deze omstandigheid zet het oproer van dien avond een geheel verschillend kenmerk bij dan alle, wat de overige oproeren hebben opgeleverd.

De fondsen stonden ter beurse van heden: de 5 pCt. 88, 20, de 3 pCt. 54, 10.

ITALIE.

ROME, den 22den Februarij.

De gebeurtenissen bekomen dagelijks voor den Heiligen Stoel een bedenkelijker aanzien. De opstand breidt zich meer en meer in de provincien uit. De val van Ancona heeft dien van Osimo en den nog veel gewigtiger van Macerata ten gevolge gehad, en in korten tijd zal, wanneer de zaken zoo voort gaan, Rome wel het eenig overblijfsel van St. Petrus zijn. De regering laat echter niet na, alle mogelijke middelen van tegenweer aan te wenden en ons dagblad is vol met maatregelen daartoe.

BOLOGNA, den 25sten Februarij.

Alle steden en provincien, zoo wel in de legatien als in de Marken, hebben het gezag van het provisioneel bestuur binnen deze stad als middelpunt van het Italiaansch verbond erkend. De val van Ancona voleindigt en bevestigt de revolutie aan deze zijde der Appenijnen.

LETTERKUNDIG BERigt.

Verhaal van het afzenden Brussel, op den 25sten Augustus en volgende dagen, voornamelijk met betrekking tot mijn dastijds gehouden gedrag, en dat der Koninklijke troepen onder mijne bevelen; met authentieke stukken door W. GRAVE VAN BYLANDT, *Generaal-Majoor enz.* Te 's Gravenhage bij G. VERVLOET en H. P. de SWART 1831; 120 bladz. in 8°. de prijs is f 1,50

Met belangstelling, maar niet zonder treurige belangstelling hebben wij het lezen dezer eenvoudig geschrift, met opmerkzaamheid doorlezen. Wanneer de grondslag, waarop de graaf van Bylandt voornamelijk zijne verdediging gevestigd heeft, namelijk: dat de troepen, voor zoo veel de handhaving der publieke veiligheid betreft, niet onder zijne bevelen stonden, juist is, dan valt het niet te ontkennen, dat Z. E. iets van de tegen hem geopperde beschuldigingen, van alle schuld gewonnen heeft. Uit eigen [illegible] Hoge [illegible] ter dat, volgens Z. M. besluit van den 24sten Januarij 1827 No. 53, Art. 2, 6, 14, en 20, de troepen, wat de mouvementen, gewone dienst, en *maatregelen van publieke veiligheid* betreft, wel degelijk stonden onder de bevelen van den provincialen kommandant. Dit verandert en bezwaart de zaak van den graaf, welke, wat Z. E. ook van de *letterlijke* naleving zijner instructien moge zeggen, op zeker na nog niet zoo bepleit is, dat de natie er het zegel harer goedkeuring aan hechten kan. Vooral kan zij dat niet, na de publiekmaking van eenen brief der luitenant-kolonels *Anthing* en *Evertz*, welke over de verdediging der graven geen zeer gunstig licht verspreidt. De generaal *van Bijlandt* zal wel de verpligting gevoelen om daaromtrent in nadere verklaringen te treden: meer dan één belang vordert zulks. Z. Ed: deele alsdan [illegible] *ophelderende* stukken in derzelver *geheel* mede: fragmenten [illegible] *zeer onjuist* de ware meening over [illegible] *vide*: den brief van [illegible] luitenant-generaal van oorlog aan den generaal-majoor graaf *van* [illegible] van den 22sten November 1830.

Wij wederhouden hier eene breedere ontwikkeling der gewaarwordingen, door de lezing dezes geschrifts in ons opgewekt. Wat verdorven is wordt door geene gispingen hersteld. Wat echter nog onverdorven bleef, moet behouden worden; en daartoe moet anders behandeld worden, dan er blijkens dit *verhaal* in Brussel gehandeld is. Dat vooral zij, die in hooge betrekkingen, met eene zware verantwoording vereerd zijn, het *voorledene* als les voor de *toekomst* behartigen! Dat vooral zij doordrongen zijn, dat er in dezen tijd iets meer dan *letterlijke* naleving van reglementen vereischt wordt, om te kunnen zeggen: IK HEB MIJN PLICHT GEDAAN!

VADERLANDSCHE GIFTEN.

Bij de Ondergeteekenden is ontvangen:

Door de zorg van den heer A. Ralhuijsen te 's Hage:

Van A. C. H. van Zeist 5 blaauwe slaapmutsen en 1 pak pluksel, van T. W. 1 pak pluksel, van N. N. 6 paren sokken, van IJsseltein 12 paren sokken en 6 paren kousen, van N. N. 18 paren handschoenen voor de Haagsche schutterij, van een Haagsch schutter te paard 25 paar wanten en 25 paar sokken voor dezelfde schutterij, van eenige dames 30 paren sokken en 6 paren sokken voor de fusten Lillo en Liefkenshoek, van J. M. M. N. 6 paren sokken benevens pluksel en windsels voor de citadel van Antwerpen; van Z. 12 paren sokken voor het regiment lanciers N°. 19. —

Van eene dame te Oosterhout 12 paren sokken.

Bij de Ondergeteekenden is weder ontvangen geworden, voor de weduwe van den ongelukkigen Marechaussé *Willemstein* te Helmond:

Van M. S. te Amsterdam	f 5-00
Van Mevrouw V. H. te Arnhem een coupon H. W. S. van f 7-50	„ 7-025
Van Mevrouw J. P. uit Leiden	„ 5-00
Van een onbekenden een coupon groot f 5	„ 4-95
Van Mevrouw Z.	„ 10-00
Van D. M. D. V.	„ 5-00

Bij de ondergeteekenden is ontvangen geworden voor de weduwe van den matroos *Schalkhoon*, die met den luitenant van Speyk den heldendood gestorven is.

Van een onbekenden een coupon groot f 5	f 4-95
Van Mevrouw S. Z.	„ 10-00
Van den heer J. W.	„ 2-00
Van eenige leden der Heeren societeit te Breda	„ 12-00
Van den heer L. Vernier, Boekverkooper, te Rotterdam, de gedeeltelijke opbrengst van twee ingegeven dichtstukken van de heeren C. H. Smits en C. Kloppert 2 coupons H. W. S. f 12-50	„ 24-750
Van den heer N. M. Fink te Rotterdam, district-commissaris van het fonds ter aanmoediging van de gewapende dienst in de Nederlanden, als toelage door de leden van voornoemde commissie, uit de de door dezelve ontvangen gelden, ten behoeve der nagebleven betrekkingen van de gesneuvelden op de kanonneerboot n°. 2	„ 20-00

BROESE & COMP.

Een pak van Medenblik verzonden en volgens bewijs verder den 24 December ll. van Amsterdam met schipper K O E D IJ K naar Rotterdam afgescheept, had tot opschrift *Wanten voor de Equipage van H. M. Kanonneerboot* 12, gekommandeerd door den Luitenant [illegible] T E R S E, gestationneerd [illegible] Ze [illegible] rosade kanonneerboot, thans bij het fort Lillo liggende.

---

* * GIJSBERT VAN ALPHEN, JAN HEN-* * TRAM BREUKELMAN en JAN VAN ALPHEN Gz., Makelaars te Rotterdam, zijn van meening, als last hebbende van hunne Meesters, ten overstaan van den Griffier van de Regtbank van Koophandel, op Dingsdag den 15 Maart 1831, des voormiddags ten elf uren, in het Huis der Notarissen, aan de Gelderschekade alhaar, en het openbaar, aan de meestbiedenden, te verkoopen:

Circa 200 Stukken Blaauw en Grijs LAKEN, geschikt voor Militaire Kleeding, en zulks bij Kavelingen, zoo als die zullen liggen, en dagen voor en op den Verkoopdag voor een ieder te zien zijn, ter plaatse als nader bij Notitie zal worden aangewezen.

Nadere onderrigting bij de Makelaars.

---

* * Bij den Ondergeteekenden zijn tot zeer civiele prijs te bekomen, extra schoone TEENEKTOPPE-LIER of CANADASCHE HEESTEKS, alle geschikt om aan [illegible] wegen te planten.

GEBR. DE POORTER.

---

* * Bij J. L. AUGUSTINI, Boekhandelaar te [illegible], is *heden* het volgende hoogstbelangrijke werkje uitgekomen en *alom* verzonden: *De* ONZEDELIJKE *Boekenhandel in zijn bestuur*, vooral ten bewijze dat de Godsdienst middel der menschen in dit leven straft. Opgedragen aan [illegible] ders en Leeraars in de gemeenten van [illegible] gr. 8°. De prijs is f 1,50.

De Rotterdamsche Courant verschijnt van 1 Januarij 1831 vijf malen in iedere week, te weten: des Zondags, Dinsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden geregeld 3 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk, f 3,20 in de 3 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op Timbaal zegel gestelt, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen geschieden, franco, aan de uitgevers van gemelde Courant.

Te Rotterdam, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.